

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind libertatea religioasă în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1 (1) - În România libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase sunt garantate.

(2) Statul protejează și susține exercitarea religiei și a credințelor religioase potrivit principiilor egalității și non-discriminării.

Art. 2 - În sensul prezentei legi libertatea religioasă presupune, în primul rând:

- a)** libertatea de a avea sau de a nu avea, de a adopta și de a renunța, potrivit propriilor convingeri, la o credință religioasă, fără nici o constrângere;
- b)** dreptul de a exercita propria credință religioasă și de a practica ritualurile religioase, individual sau colectiv, atât în spații private, cât și în public;
- c)** dreptul de a constitui și organiza instituții religioase, umanitare și de caritate, în condițiile prevăzute de lege;
- d)** dreptul de a crea, de a dobândi și de a folosi, în mod adecvat, bunuri necesare îndeplinirii ritualurilor unei religii sau credințe;
- e)** dreptul de a elabora și difuza publicații relevante în domeniul credințelor religioase;
- f)** dreptul de a preda și a propovădui o religie sau o credință religioasă, în condițiile prevăzute de lege;

g) dreptul de a solicita și de a primi, cu titlu gratuit, bunuri de la persoane fizice și persoane juridice;

h) dreptul de a alege, institui sau desemna prin succesiune, propriii lideri, potrivit cerințelor sau standardelor fiecărei religii sau credințe;

i) dreptul de a stabili și menține raporturi cu alți credincioși sau comunități de credincioși, în probleme referitoare la religie sau credință, la nivel național și internațional;

j) dreptul de a refuza îndeplinirea serviciului militar sub arme, executând, în schimb, serviciul utilitar alternativ, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 3 (1) – Oricine are dreptul să-și manifeste religia sau credința religioasă în mod colectiv, fie în cadrul unui cult sau al unei asociații, fie într-un grup religios.

(2) - Grupul religios este constituit din două sau mai multe persoane fizice care, în mod liber, adoptă și exercită o credință religioasă.

(3) – Un grup religios se poate constitui în asociație cu caracter religios, în condițiile prevăzute de lege.

(4) – Asociațiile religioase au dreptul să construiască, să achiziționeze sau să închirieze imobile sau părți din imobile în care să-și desfășoare serviciile religioase, în condițiile prevăzute de lege

(5) – O asociație se poate constitui în cult religios în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 4 (1) - Grupurile, asociațiile și cultele religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile prevăzute de lege. Statul garantează autonomia grupurilor, asociațiilor și cultelor religioase protejând religia, ca exercițiu al unei libertăți fundamentale a omului, potrivit principiilor egalității, echității și non-discriminării.

(2) - În temeiul autonomiei, grupurile, asociațiile și cultele religioase au dreptul de a-și defini identitatea religioasă și de a-și alege denumirea și forma de organizare, în condițiile prevăzute de lege.

(3) - Denumirea unui cult religios nu poate fi identică cu cea a unui cult religios deja constituit.

Art. 5 (1) – Relațiile dintre cultele religioase se desfășoară pe baza toleranței și a respectului reciproc.

(2) - Sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de învrăjbire religioasă, de defăimare și de prozelitism prin agresiuni de orice fel.

Art. 6 - Nimeni nu poate fi împiedicat să dobândească și să exercite drepturi civile și politice și nici nu poate fi constrâns, urmărit sau pus într-o situație de inferioritate pentru credința sau apartenența sa la un grup, asociație sau cult religios ori pentru exercitarea, în condițiile prevăzute de lege, a libertății religioase.

Art. 7 - Nimeni nu poate fi constrâns sau împiedicat să participe la serviciile religioase sau la activitățile unui grup, asociație sau cult religios.

Art. 8 – Minorii sunt educați sau nu într-o anumită religie potrivit deciziei părinților sau reprezentanților lor legali.

Art. 9 - Ministerul Culturii și Cultelor este organul de specialitate al administrației publice centrale care, prin Secretariatul de Stat pentru Culte, monitorizează respectarea exercițiului libertății religioase, procedează la prevenirea și înlăturarea abuzurilor, la medierea raporturilor dintre asociațiile și cultele religioase și la medierea raporturilor asociațiilor și cultelor religioase cu autoritățile administrației publice centrale și locale.

CAPITOLUL II

Cultul religios

A . Organizarea cultului religios

Art. 10 (1) - Cultele religioase, recunoscute în condițiile prevăzute de prezenta lege, își desfășoară activitatea spirituală, culturală, educativă, caritativ-filantropică, administrativă și economico-financiară conform statutelor proprii, cu respectarea legislației în vigoare.

(2) - Statutele sunt elaborate pe baza mărturisirii de credință, canoanelor și tradițiilor specifice fiecărui cult religios.

(3) - Ori de câte ori se operează modificări în legislația incidentă asupra vieții religioase, cultele religioase au obligația de a-și armoniza statutele cu noile prevederi legale.

Art. 11 (1) - Modificarea statutului de organizare și funcționare al unui cult religios se face de către organul de conducere statutar al acestuia.

(2) Modificarea statutelor de organizare și funcționare ale cultelor se aprobă, la propunerea Ministerului Culturii și Cultelor, prin Hotărâre a Guvernului, care se publică în Monitorul Oficial.

Art. 12 (1) - Fiecare cult religios are un organ central de conducere sau de reprezentare, organe locale de conducere și/sau unități locale de cult, conform statutelor de organizare și funcționare proprii.

(2) - Parohiile și unitățile locale de cult similare acestora se înființează și se organizează de către cultele religioase, potrivit statutelor de organizare și funcționare proprii.

(3) - După ce constată că înființarea unei unități locale de cult s-a făcut potrivit prevederilor statutare proprii cultului în cauză, Ministerul Culturii și Cultelor confirmă dobândirea personalității juridice de către respectiva unitatea de cult.

(4) - Dobândirea personalității juridice de către o unitate locală de cult nu îndreptățește în mod automat obținerea de contribuții de la bugetul de stat pentru salarizarea personalului care va deservi unitatea respectivă.

Art. 13 - Unitățile locale de cult înființate potrivit dispozițiilor art. 12, alin. 2 și 3 vor fi notificate de către unitățile ierarhic superioare acestora primăriei din localitatea respectivă. În cazul municipiului București, notificarea se face la Primăria sectorului respectiv.

Art. 14 - În localitatea în care un cult religios nu are numărul de credincioși necesar, potrivit statutului și regulamentelor proprii, pentru a înființa o unitate locală, acesta poate constitui o filială a unei unități locale de cult din vecinătate.

Art. 15 - Cultele religioase se pot asocia în confederații sau alianțe care dobândesc personalitate juridică în condițiile prevăzute de legea persoanelor juridice.

Art. 16 (1) - Cultele religioase își aleg sau numesc personalul de cult potrivit propriilor statute și regulamente.

(2) - Cultele religioase au dreptul să-și organizeze sisteme proprii de salarizare a angajaților lor, în condițiile prevăzute de lege.

(3) - La cerere, personalul salarial al cultelor religioase primește o contribuție la salariu de la bugetul de stat, conform normelor legale în vigoare.

(4) - Utilizarea fondurilor bănești de la bugetul de stat se face sub controlul Ministerului Culturii și Cultelor și al celorlalte organe de stat competente.

Art. 17 - Cultele religioase pot avea organe proprii de judecată religioasă pentru problemele de disciplină bisericească.

Art. 18 (1) – În cazul salariaților cultelor religioase care au fost condamnați penal prin sentințe judecătorești rămase definitive, Ministerul Culturii și Cultelor poate decide suspendarea contribuției salariale de la bugetul de stat.

(2) – În cazul aplicării unor sancțiuni temporare de către autoritățile religioase, suspendarea contribuției salariale de la bugetul de stat se poate face doar cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor.

Art. 19 - Salariații cultelor religioase ale căror case de pensii s-au integrat în sistemul asigurărilor sociale de stat sunt pensionați în condițiile prevăzute de *Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*, iar

cei ai cultelor care dispun de case de pensii proprii, conform dispozițiilor regulamentelor acestora.

Art. 20 (1) - La cererea cultelor, șefii acestora, mitropoliții, arhiepiscopii, episcopii, episcopii-vicari, arhieriei-vicari, administratorii apostolici și alții având funcții asemănătoare, aleși sau numiți în conformitate cu statutele și regulamentele cultelor religioase respective, sunt recunoscuți în funcție prin decret al Președintelui României. Recunoașterea se face la propunerea Guvernului, în urma constatării de către Ministerul Culturii și Cultelor a respectării condițiilor legale de alegere sau numire.

(2) - La propunerea Ministerului Culturii și Cultelor, decretul prezidențial de recunoaștere poate fi abrogat în cazul persoanelor care au fost condamnate penal prin sentințe judecătorești rămase definitive.

(3) - Abrogarea decretului de recunoaștere atrage după sine sistarea plății indemnizației de la bugetul de stat.

Art. 21 - Organizarea de partide politice și sindicate pe bază exclusiv confesională este interzisă.

Art. 22 - Sigiliile și ștampilele folosite de către un cult trebuie să conțină și denumirea oficială sub care cultul a fost recunoscut.

B . Regimul juridic al cultului

Art.23 (1) - În calitate de subiect de drepturi și obligații, cultul religios este o persoană juridică de drept privat, constituită pe termen nedeterminat.

(2) - Cultul religios dobândește personalitate juridică prin hotărârea Guvernului, adoptată la propunerea Ministerului Culturii și Cultelor.

(3) - Cultul religios poate avea ca scopuri secundare desfășurarea unor activități culturale, educative, caritativ-filantropice, precum și economice, în conformitate cu statutul și regulamentele proprii, cu respectarea legislației în vigoare.

Art. 24 (1) – Cultele religioase sunt egale în fața legii, fiind tratate de autoritățile publice potrivit principiului non-discriminării.

(2) – Biserica Ortodoxă Română este Biserică Națională. Definirea ca Biserică Națională constituie o recunoaștere a rolului deosebit de important pe care Biserica Ortodoxă Română l-a avut în istoria poporului român și nu contravine egalității acesteia cu celelalte culte religioase și nu presupune acordarea de către stat a unor avantaje sau privilegii Bisericii Ortodoxe Române.

Art. 25 (1) - Folosirea oricărei limbi în desfășurarea activităților liturgice este liberă.

(2) - Evidența financiar-contabilă se va ține și în limba română.

(3) - Corespondența cultelor religioase cu autoritățile și instituțiile publice se va face în limba română.

Art. 26 (1)- Cultele religioase pot înființa instituții caritativ-filantropice și pot desfășura programe în colaborare cu instituțiile de asistență socială ale statului.

(2) - În vederea realizării acțiunilor de asistență socială, cultele religioase pot colabora cu organele administrației publice centrale, cu serviciile descentralizate ale administrației publice centrale, cu organele administrației publice locale, cu organizații neguvernamentale și cu persoane fizice.

Art. 27 - Cultele religioase se bucură de sprijinul statului în vederea acordării de asistență religioasă în armată, în spitale, în penitenciare, în azile și orfeline.

Art. 28 - Serviciile religioase de căsătorie, desfacere a căsătoriei și înmormântare se pot oficia numai după prezentarea și înregistrarea actelor emise de

Oficiul Stării Civile. Evidența acestor servicii se va ține într-un registru special, după care, la cerere, se vor elibera certificate persoanelor îndreptățite.

Art. 29 (1) - Culte religioase au dreptul să înființeze și să dețină în proprietate mijloace de informare în masă, edituri și tipografii, în condițiile prevăzute de lege.

(2) - Cultele religioase au acces liber la mijloacele publice de informare în masă, fără discriminare, cu respectarea principiului proporționalității.

Art. 30 - Cultele religioase, unitățile locale de cult și instituțiile acestora au dreptul de proprietate asupra bunurilor sacre și asupra altor bunuri mobile și imobile, existente sau dobândite din fonduri proprii, contribuții de la stat, donații de la persoane fizice și juridice, legate, potrivit dreptului comun și statutelor proprii.

Art. 31 (1) - Locașurile de cult, mănăstirile, cimitirele confesionale, casele parohiale, așezămintele cultural-bisericești, unitățile de învățământ, sediile centrale, eparhiale, zonale și locale, sunt scutite de impozite și taxe, în condițiile prevăzute de lege.

(2) - Locașurile de cult, mănăstirile, cimitirele, băile rituale și abatoarele rituale sunt innesizabile.

Art. 32 (1) - Unitățile locale ale cultelor religioase pot avea și întreține, singure sau în asociere cu alte culte, cimitire confesionale pentru credincioșii lor. Cimitirele confesionale se administrează potrivit regulamentului/regulamentelor cultului proprietar/cultelor proprietare, în condițiile prevăzute de lege.

(2) - La solicitarea cultelor religioase, în funcție de posibilități, organele administrației publice atribuie gratuit, în folosință sau proprietate, respectând principiul proporționalității, clădiri și terenuri pentru construirea de locașuri de cult, mănăstiri, înființarea sau extinderea de cimitire confesionale, instituții caritativ-filantropice.

(3) - Primăriile sunt obligate să creeze cimitire comunale și să prevadă, în planurile de urbanism general ale localităților, zone pentru amplasarea și

extinderea acestora. În localitățile în care unele culte religioase nu au cimitire proprii, decedații acestora vor fi înhumați în cimitirele existente în localitate, cu respectarea regulamentelor acestora.

(4) - Cimitirele confesionale vor fi înființate cu respectarea prevederilor legale în materie.

Art. 33 - Statul sprijină, la cerere, construirea și repararea lăcașurilor de cult prin acordarea de asistență tehnică și/sau fonduri bănești, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 34 - Producerea și valorificarea de către cultele religioase a obiectelor și bunurilor necesare activităților de cult sunt scutite de la impozitare, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 35 - Conservarea bunurilor mobile și imobile din patrimoniul cultural național aflate în proprietatea sau folosința cultelor religioase se face potrivit normelor legale și instrucțiunilor emise de Ministerul Culturii și Cultelor.

Art. 36 - Activitatea privind evidența, păstrarea, conservarea, restaurarea și valorificarea bunurilor culturale mobile și imobile, aflate în proprietatea sau folosința cultelor, cu prioritate a celor din patrimoniul cultural național, se poate desfășura cu sprijinul statului prin acordarea de asistență tehnică și/sau fonduri bănești, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 37 (1) - În caz de sciziune a unui cult religios grupările constituite din cel puțin 20% din numărul total al membrilor cultului sunt îndreptățite să solicite o parte din patrimoniul cultului, corespunzătoare procentajului pe care respectiva grupare îl reprezintă în raport cu numărul total al membrilor cultului.

(2) - În ceea ce privește edificiile de cult, în cazul în care grupările nu ajung la o înțelegere, gruparea majoritară va pastra proprietatea edificiilor, urmând să

plătească o compensație proporțională cu numărul membrilor celeilalte grupări/celorlalte grupări.

(3) - În ceea ce privește statutul de cult religios și denumirea proprie cultului care se scindează, acestea vor fi păstrate de gruparea în care se regăsește conducerea cultului recunoscută prin decret al Președintelui României.

Art. 38 - Situația juridică a patrimoniului cultelor a căror activitate a încetat sau a căror recunoaștere a fost retrasă, în condițiile prevăzute de prezenta lege, se stabilește potrivit statutelor proprii de organizare și funcționare.

Art. 39 - Bunurile bisericesti din străinătate, proprietate a statului român sau a cultelor religioase din România, pot constitui obiectul unor înțelegeri internaționale, la solicitarea celor în cauză.

Art. 40 (1) - Personalul hirotonit sau ordinar și personalul închinoviat în mănăstiri, aparținând cultelor religioase recunoscute, este scutit de îndeplinirea serviciului militar.

(2) - Actul care atestă calitatea de persoană hirotonită, ordinară sau închinoviată trebuie vizat de Ministerul Culturii și Cultelor.

C . Recunoașterea cultului religios

Art. 41 (1) - În vederea recunoașterii calității de cult religios, membrii unei asociații întocmesc actul constitutiv și statutul de organizare și funcționare în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute.

(2) - Actul constitutiv cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:

- a. datele de identificare pentru un număr de membri corespunzător procentajului indicat la alin. (4): numele de familie, prenumele, domiciliul, actul de identitate;

- b. exprimarea voinței de a se constitui în cult religios;
- c. denumirea cultului religios;
- d. sediul cultului religios;
- e. patrimoniul cultului religios;
- f. componența nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale cultului religios;
- g. persoana sau persoanele, împuternicite să desfășoare procedura de dobândire a statutului de cult religios;
- h. semnăturile membrilor cultului religios prevăzuți la lit. a.

(3) - Statutul de organizare și funcționare cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:

- a. elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția celor de la lit. a), f) și g);
- b. modul de dobândire și de pierdere a calității de membru al cultului religios;
- c. drepturile și obligațiile membrilor cultului religios;
- d. structura organizatorică și modul de funcționare, la nivel central și local, a cultului religios;
- e. atribuțiile organelor de conducere, administrare și control, la nivel central și local;
- f. formele activității de cult și modul de pregătire a personalului deservent;
- g. modul de realizare și administrare a mijloacelor materiale și bănești ale cultului religios;
- h. destinația bunurilor, în cazul dizolvării cultului religios.

(4) - Numărul minim de membri, necesar pentru ca o asociație religioasă să dobândească statut de cult trebuie să fie cel puțin egal cu procentul de 0,05 din populația României, conform datelor ultimului recensământ oficial.

(5) - Pentru autentificarea actului constitutiv și statutului cultului, se va prezenta dovada eliberată de Ministerul Culturii și Cultelor în legătură cu disponibilitatea denumirii noului cult.

Art. 42 - Persoana sau persoanele împuternicite, conform art. 41 alin. 2 lit. g) poate/pot formula o cerere de recunoaștere a calității de cult religios, care se va

depune la registratura generală a Ministerului Culturii și Cultelor, însoțită de următoarele documente:

- a. actul constitutiv al cultului religios în curs de constituire;
- b. statutul cultului religios în curs de constituire;
- c. dovada că asociația, care dorește să se constituie în cult, a funcționat legal pe teritoriul României, având personalitate juridică de cel puțin 10 ani;
- d. dovada scrisă, eliberată de Ministerul Culturii și Cultelor cu cel puțin 10 ani înainte, că scopul și obiectivele asociației au caracter religios;
- e. acte care să ateste existența sediului și a patrimoniului cultului religios.

Art. 43 - Ministerul Culturii și Cultelor eliberează dovada disponibilității denumirii, solicitată de un cult religios în curs de constituire, în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii.

Art. 44 (1) - În termen de trei luni de la data depunerii, Ministerul Culturii și Cultelor va înainta Guvernului documentația de recunoaștere a unui nou cult, însoțită de avizul său.

(2) - În vederea întocmirii acestui aviz, se va verifica dacă asociația s-a conformat tuturor reglementărilor legale și dacă a desfășurat în mod efectiv și continuu activitățile religioase avizate de Ministerul Culturii și Cultelor cu cel puțin 10 ani înainte.

Art. 45 - Avizul Ministerului Culturii și Cultelor se transmite în copie și persoanei/persoanelor care a/au solicitat recunoașterea calității de cult religios.

Art. 46 (1) - Hotărârea Guvernului de recunoaștere a unui cult religios se publică în Monitorul Oficial.

(2) - De la data publicării Hotărârii, cultul se bucură de toate drepturile prevăzute de lege.

Art. 47 - Refuzul recunoașterii unui cult religios poate fi atacat în justiție, conform Legii contenciosului administrativ.

Art. 48 (1) - Retragera recunoașterii unui cult religios se poate face numai în cazul încălcării grave a legii de către conducerea cultului respectiv sau de către un grup de membri împotriva cărora conducerea cultului nu ia nici o măsură pentru intrarea în legalitate.

(2) - Constatarea încălcării grave a legii se face de către instanța judecătorească care poate fi sesizată de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Ministerul Administrației și Internelor sau de Ministerul Culturii și Cultelor.

(3) - De la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de retragere a recunoașterii, cultul respectiv încetează să se mai bucure de drepturile recunoscute exclusiv cultelor religioase.

CAPITOLUL III

Învățământul teologic

Art. 49 - În școlile de stat, predarea religiei este garantată prin lege exclusiv cultelor religioase.

Art. 50 (1) - Cultele religioase au dreptul să finanțeze și să administreze unități de învățământ pentru pregătirea personalului de cult, a profesorilor de religie, a asistenților sociali și de caritate, a specialiștilor în patrimoniu, cultură și artă religioasă, precum și a altor specialiști necesari activității religioase a fiecărui cult.

(2) - Fiecare cult religios este liber să-și stabilească forma, gradul, numărul și planul de școlarizare pentru instituțiile de învățământ proprii, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 51 (1) - Cultele religioase își elaborează planurile și programele de învățământ pentru învățământul teologic preuniversitar și programele pentru predarea religiei. Acestea se avizează de către Ministerul Culturii și Cultelor și se aprobă de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului.

(2) - Pentru învățământul superior, planurile și programele de învățământ se elaborează de instituțiile de învățământ, cu acordul cultului religios respectiv, și se aprobă de senatele universitare.

Art. 52 (1) – Personalul didactic din unitățile de învățământ teologic integrate în învățământul de stat se numește de către Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, în condițiile prevăzute de lege, cu acordul prealabil al organelor statutare ale cultelor religioase în cauză.

(2) - Personalul didactic din unitățile de învățământ neintegrate în învățământul de stat, se numește de către organele statutare ale cultelor religioase în conformitate cu statutele acestora. Cadrele didactice vor avea calificarea necesară conform normelor legale în vigoare pentru învățământul de stat de grad corespunzător.

Art. 53 (1) - În centrele de plasament organizate de instituțiile publice, particulare sau aparținând cultelor religioase, educația religioasă a copiilor se face conform apartenenței lor religioase.

(2) - În centrele de plasament organizate de cultele religioase, copiii cărora nu li se cunoaște religia vor fi educați potrivit doctrinei cultului organizator.

(3) - În centrele de plasament finanțate de autoritățile publice, consiliile de conducere ale acestora și autoritatea locală pentru protecția copilului hotărăsc asupra religiei în care vor fi educați copiii cărora nu li se cunoaște religia.

Art. 54 - Salarizarea personalului didactic și administrativ din unitățile de învățământ teologic neintegrate în învățământul de stat se asigură de către cultele

religioase. La cererea cultelor, statul, prin Ministerul Culturii și Cultelor, asigură o contribuție la salariu, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 55 (1) - Diplomele instituțiilor de învățământ neintegrate în învățământul de stat sunt asimilate celor de stat, în condițiile prevăzute de lege.

(2) - Echivalarea și recunoașterea diplomelor și certificatelor de studii teologice obținute în străinătate se fac în condițiile prevăzute de lege.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 56 - La data intrării în vigoare a prezentei legi, în România sunt recunoscute și funcționează cultele religioase prevăzute în Anexă, care face parte din lege.

Art. 57 - În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, cultele religioase recunoscute în România își vor armoniza statutele și regulamentele cu prevederile prezentei legi și le vor depune la Ministerul Culturii și Cultelor în vederea aprobării lor prin hotărâre a Guvernului.

Art. 58 – Pentru asociațiile care au dobândit personalitate juridică potrivit O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, înainte ca aceasta să fie modificată și completată de O.G. nr. 37/2003, Ministerul Culturii și Cultelor va elibera, la cerere, dovada prevăzută în art. 42 lit. d), iar termenul de 10 ani curge din momentul aprobării de către instanța de judecată a introducerii în statutul asociației a obiectivelor religioase.

Art. 59 - La data intrării în vigoare a prezentei Legi, Decretul nr. 177 din 4 august 1948 privind regimul general al cultelor religioase, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2005, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE**

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 2005, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU**

Culte religioase recunoscute în România
la data intrării în vigoare a prezentei legi

1. Biserica Ortodoxă Română
2. Vicariatul Ortodox Sârb
3. Biserica Romano-Catolică
4. Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică)
5. Eparhia Bisericii Armene
6. Biserica Creștină de Rit Vechi din România
7. Biserica Reformată din România
8. Biserica Evanghelică C.A. din România
9. Biserica Evanghelică Lutherană S.P. din România
10. Biserica Unitariană din România
11. Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România
12. Uniunea Bisericilor Creștine după Evanghelie din România
13. Biserica Evanghelică Română
14. Uniunea Penticostală – Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România
15. Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea din România
16. Federația Comunităților Evreiești din România
17. Cultul Musulman din România
18. Organizația Religioasă „Martorii lui Iehova”